

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 2564
Ημερομ. Κατάθεσης: 12/6/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΑΖΑΝΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Πέμπτη 04/06/2026

Προς τον Υπουργό Εσωτερικών

Θέμα: «Σχετικά με τη διατήρηση της μονιμότητας στο Δημόσιο και την αναθεώρηση του άρθρου 103 του Συντάγματος»

Κύριε Υπουργέ,

Καταθέτω ως αναφορά την επιστολή του Νομαρχιακού Τμήματος ΑΔΕΔΥ Εύβοιας, με την οποία τίθενται ζητήματα σχετικά με τη συζήτηση για την κατάργηση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων και την αναθεώρηση του άρθρου 103 του Συντάγματος.

Στην επιστολή υπογραμμίζεται ότι η μονιμότητα αποτελεί θεσμική εγγύηση για την ανεξαρτησία και την αμεροληψία της Δημόσιας Διοίκησης, ενώ εκφράζονται προβληματισμοί ότι η αποδυνάμωσή της ενδέχεται να οδηγήσει σε μεγαλύτερη εργασιακή ανασφάλεια, ενίσχυση ελαστικών μορφών απασχόλησης και αυξημένες δυνατότητες πολιτικών παρεμβάσεων στη λειτουργία του Δημοσίου.

Συνημμένα καταθέτω την επιστολή του Νομαρχιακού Τμήματος ΑΔΕΔΥ Εύβοιας.

Η καταθέτουσα Βουλευτής

Κατερίνα Καζάνη

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΝΩΣΕΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΤΟΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ τ.κ. 34100

EMAIL: adedy.eyboias@gmail.com

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: [REDACTED]

Σελίδα Facebook: [REDACTED]

ΧΑΛΚΙΔΑ 04 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

Η κατάργηση της μονιμότητας δεν είναι μεταρρύθμιση , είναι πολιτική επιλογή ελέγχου του Δημοσίου

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Η μονιμότητα στο Δημόσιο δεν είναι προνόμιο. Είναι θεσμική εγγύηση για τη Δημοκρατία και την κοινωνία.

Η πρόσφατη συζήτηση που άνοιξε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για αναθεώρηση του άρθρου 103 του Συντάγματος και κατάργηση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων δεν αποτελεί μια ουδέτερη μεταρρυθμιστική πρόταση. **Είναι μια βαθιά πολιτική επιλογή, η οποία στοχεύει στη μεταβολή του χαρακτήρα της Δημόσιας Διοίκησης και των εργασιακών σχέσεων στο Δημόσιο.**

Η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων δεν θεσπίστηκε τυχαία. Καθιερώθηκε ως θεσμική κατάκτηση μετά από δεκαετίες πελατειακών πρακτικών, κομματικών διώξεων και απολύσεων εργαζομένων κάθε φορά που άλλαζε η κυβέρνηση. Σκοπός της ήταν να προστατεύσει τον δημόσιο υπάλληλο από πολιτικές πιέσεις και αυθαίρετες παρεμβάσεις, **ώστε να υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, τον νόμο και τον πολίτη και όχι το εκάστοτε κυβερνητικό ή κομματικό συμφέρον.**

Η ιστορική εμπειρία της χώρας μας αποδεικνύει γιατί αυτή η θεσμική εγγύηση παραμένει αναγκαία. Οι πελατειακές σχέσεις, οι κομματικές εξυπηρετήσεις και η προσπάθεια ελέγχου του κράτους από την εκάστοτε εξουσία δεν αποτελούν φαινόμενα του μακρινού παρελθόντος. Ακόμη και σήμερα, υποθέσεις που απασχολούν τη δημόσια ζωή, **όπως οι εξελίξεις στον ΟΠΕΚΕΠΕ,** αναδεικνύουν τους κινδύνους που δημιουργούνται όταν το κράτος **λειτουργεί με όρους πολιτικών εξυπηρετήσεων αντί για διαφάνεια, αξιοκρατία και λογοδοσία.** Άλλωστε, σχεδόν κάθε πολίτης έχει υπάρξει κάποια στιγμή μάρτυρας πρακτικών ρουσφετιού, κομματικών παρεμβάσεων ή προνομιακής μεταχείρισης ημετέρων.

Σήμερα, η κυβέρνηση επιχειρεί να παρουσιάσει την κατάργηση της μονιμότητας ως αναγκαίο βήμα «εκσυγχρονισμού» και «αξιολόγησης». Όμως πίσω από αυτή τη ρητορική διαμορφώνεται ένα συγκεκριμένο τρίπτυχο πολιτικής.

Πρώτον, η σταδιακή αντικατάσταση μόνιμου προσωπικού από εργαζόμενους με ελαστικές σχέσεις εργασίας και συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Το φαινόμενο αυτό είναι ήδη εμφανές στην Υγεία, στην Παιδεία και σε κρίσιμες δημόσιες υπηρεσίες, όπου αντί για μόνιμες προσλήψεις επιλέγονται προσωρινές λύσεις που υπονομεύουν τη συνέχεια, την ποιότητα και τη σταθερότητα των υπηρεσιών προς τους πολίτες.

Δεύτερον, η δημιουργία ενός υποκειμενικού και όχι αντικειμενικού συστήματος αξιολόγησης που εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από διοικητικές ιεραρχίες οι οποίες επιλέγονται μέσα από διαδικασίες που αφήνουν σημαντικά περιθώρια υποκειμενικότητας (π.χ. συνέντευξη).

Τρίτον, η σύνδεση της αξιολόγησης με την άρση της μονιμότητας. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, ένας εργαζόμενος μπορεί να βρεθεί αντιμέτωπος με τον κίνδυνο απώλειας της εργασίας του όχι μόνο για λόγους υπηρεσιακής επάρκειας, αλλά και επειδή συγκρούεται με αυθαίρετες διοικητικές επιλογές, καταγγέλλει παρατυπίες, διεκδικεί καλύτερες δημόσιες υπηρεσίες, συμμετέχει ενεργά στο συνδικαλιστικό κίνημα ή εκφράζει τεκμηριωμένη διαφωνία με επιλογές της διοίκησης. **Η εργασιακή ανασφάλεια μετατρέπεται έτσι σε εργαλείο συμμόρφωσης και πειθάρχησης.**

Η πραγματικότητα είναι ότι και σήμερα οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν είναι ανεξέλεγκτοι ούτε προστατεύονται από κάθε συνέπεια. Το ισχύον πειθαρχικό πλαίσιο προβλέπει αυστηρές κυρώσεις που φτάνουν έως και την οριστική παύση για σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα. **Συνεπώς, η μονιμότητα ουδέποτε αποτέλεσε ασπίδα ατιμωρησίας.**

Επομένως, το ερώτημα που προκύπτει είναι σαφές: ποιο ακριβώς πρόβλημα επιδιώκει να λύσει η κυβέρνηση με την κατάργηση της μονιμότητας;

Η απάντηση βρίσκεται στον πολιτικό στόχο της δημιουργίας ενός περισσότερο ελεγχόμενου και εξαρτημένου δημόσιου τομέα, όπου η εργασιακή ανασφάλεια θα λειτουργεί ως μηχανισμός πειθάρχησης. Παράλληλα, η συγκεκριμένη επιλογή **επιχειρεί να απευθυνθεί σε συγκεκριμένα κοινωνικά και πολιτικά ακροατήρια,** καλλιεργώντας την εντύπωση ότι για τα προβλήματα του κράτους ευθύνονται οι δημόσιοι υπάλληλοι και όχι οι διαχρονικές πολιτικές επιλογές υποστελέχωσης, ιδιωτικοποίησης, απαξίωσης υπηρεσιών και αναπαραγωγής πελατειακών μηχανισμών.

Η ελληνική κοινωνία δεν έχει ανάγκη από μια Δημόσια Διοίκηση περισσότερο εξαρτημένη από την εκάστοτε πολιτική εξουσία. Έχει ανάγκη από ένα κράτος που θα λειτουργεί με αξιοκρατία, διαφάνεια και θεσμική ανεξαρτησία, μακριά από τις πελατειακές λογικές που ταλαιπώρησαν τη χώρα επί δεκαετίες και που, δυστυχώς, εξακολουθούν να εμφανίζονται ακόμη και σήμερα.

Η μονιμότητα δεν προστατεύει την ανεπάρκεια. Προστατεύει τη δημοκρατική, αμερόληπτη και ανεξάρτητη λειτουργία του κράτους προς όφελος όλων των πολιτών.

Για την Εκτελεστική Γραμματεία

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

Αυξωνίδης Άρης

Κωστίκας Γεώργιος

